

Blikwisseling

Hemels gesprek

Op 10.3.2019 vieren we de 150ste sterfdag van onze Stichter, Pater

Aan de manier waarop wij met elkaar leven, zullen de mensen zien, wat God voor hen wil zijn.

Johannes Josef Lataste. Bij deze gelegenheid heeft onze algemene overste, zr. Katharina, haar oor eens in de hemel te luisteren gelegd en een gesprek gehoord ...

Dominicus: Goede dag, Johannes Josef. **P. Lataste:** Dominicus, wat doe jij hier? **Dom.:** Och, ik wilde je 150ste

geboortedag in de hemel samen met je vieren. En natuurlijk interesseert het me ook, wat er van jouw werk terecht gekomen is. **Lataste:** Je weet dat ik niet van dat woord houd. Het is niet mijn werk, Bethanië is Gods werk! **Dom.:** Ja, broeder, je hebt gelijk. Ik verbaas me ook altijd als mensen over „dominicaanse spiritualiteit“ spreken – alsof ik ooit iets anders had gewild dan de boodschap van Jezus naar de mensen te brengen. Maar natuurlijk geef je altijd vooral die dingen door, die voor jou zelf belangrijk zijn. **Lataste:** Ja, juist daarom houd ik Bethanië in het oog en let er precies op wat voor de mensen die tegenwoordig in Bethanië leven en werken, belangrijk is. Ze spreken een andere taal en ze beleven veel dingen ook anders dan ik

150 – en jij 800 jaar geleden. Maar het wezenlijke moet wel door de eeuwen heen bewaard blijven. **Dom.:** En wat is wezenlijk? **Lataste:** Geloofwaardigheid. Alleen zo kunnen we bij mensen echt iets in beweging zetten. Daarvoor moet je wel bereid zijn om je eigen voorstellingen en vooroordelen los te laten. **Dom.:** Dat ken ik. Vijanden moet je vernietigen. Daarom kwam men ook zo in opstand toen ik het idee had om in alle openheid met de mensen over hun beweeggronden, hun geloof, hun handelen, te spreken. **Lataste:** De mening van de ander zet die van mij op losse schroeven. Mij heeft echt geraakt dat ik, toen ik met de vrouwen in de gevangenis gesproken had, in moest zien, dat hen minstens zo veel onrecht was aangedaan als ze zelf hadden gedaan. Ook ik moest mijn vooroordelen laten vallen. **Dom.:** En het zijn toch juist die ervaringen die ons tot verkondigers van Gods barmhartigheid

>>> *Vervolg op pagina 2*

Tafeldienst en een icoon voor de bajes

Zoals u misschien hebt gemerkt, was Paus Franciscus tijdens een van zijn reizen in 2018 ook op bezoek in het Balticum, en daarvan een dag in Letland. Bij zo'n bezoek horen natuurlijk veel officiële ontmoetingen en er is nooit genoeg tijd om alle wensen en verwachtingen te vervullen. Hoewel het een van zijn diepste wensen is, is het hem niet gelukt om naar de gevangenen te gaan. Daarom is het goed, dat bij zo'n staatsbezoek een gedeelte hoort, waar men misschien niet meteen aan denkt, bijv. het middageten tussen twee ontmoet-

tingen en een kleine siësta. Tot onze grote vreugde viel het lot op zr. Hannah en zo hoorde zij bij de zusters, die door de dienst aan tafel de gastvrijheid van het land mochten laten zien.

En dat was de gelegenheid om buiten alle afspraken om, de paus om een gunst te vragen. Met een vriendelijke glimlach heeft hij toen de icoon van „Christus in de gevangenis“ voor de gebedsruimte in de vrouwengevangenis gezegend en als groet aan de vrouwen ondertekend. Zr. H.

Ja, hij is het echt: Paus Franciscus liet tijdens zijn bezoek aan Riga een afwijking van het protocol toe en zegende en ondertekende een icoon, die zr. Hannah meeneemt naar de vrouwengevangenis.

>>> *Vervolg van pagina 1*

kunnen maken. Je kunt niets verkondigen, wat je niet zelf hebt ervaren.

Lataste: Ja, daarom moeten ook onze conventen prediking zijn, zodat mensen, alleen al aan de manier waarop we met elkaar leven, kunnen ontdekken wat God voor hen wil zijn.

Dom.: En niet alleen in de conventen! Ik herinner me, hoe de eerste broeders hebben gereageerd, toen ik ze, nog geen twee jaar na de stichting in Toulouse, twee aan twee heb uitgestuurd om het Evangelie naar de steden te dragen. „Dat kun je niet maken! We hebben niet genoeg geleerd! We zijn met te weinigen!” Maar ik heb volgehouden en kijk eens, wat er van gekomen is.

Standbeeld van Pater Lataste voor de nieuwe grafkapel in Montferrand.

Lataste: Precies! Als je eenmaal diep van binnen begrepen hebt, wat er gedaan moet worden, kun je niet wachten tot de omstandigheden ideaal zijn: je moet beginnen – met wat je tot je beschikking hebt. En als het werkelijk in de zin van God is en Zijn zegen erop rust, wordt het ook iets. **Dom.:** Dus, Johannes Josef, ik ben dankbaar, dat je begonnen bent. Wat is er van Bethanië geworden, waarvan jij het initiatief hebt genomen! Had je dat verwacht? **Lataste:** Ik ben gewoon blij! Dat is toch echt een geschenk voor mijn feest. Dank je wel!

Een nieuwe bisschop

Toen bekend werd, dat de deken van Venray, Harry Smeets, tot bisschop van Roermond was benoemd, was de vreugde groot. Meer dan een jaar was de bisschopszetel vacant geweest, maar het wachten bleek de moeite waard.

Bisschop Smeets geldt als een pastoraal mens. Hij heeft langjarige ervaringen in de pastoraat te bieden, meer dan uitgebreide theologische studies. Daarom waren de mensen van zijn decanaat en parochie in Venray minder blij met zijn benoeming.

Het bisdom Roermond is belangrijk voor onze congregatie: in dat bisdom werd Bethanië-Venlo gesticht; de toenmalige bisschop van Roermond zorgde, dat de zusters zich om kinderen van collaborateurs bekommerden en niet op de laatste plaats: het generaalat bevindt zich in het bisdom Roermond.

Er namen enkele zusters deel aan de bisschopswijding op 8 december in de kathedraal van Roermond. Als wapenspreuk heeft bisschop Smeets overigens gekozen: „in Gods naam de mensen liefhebben”.
Zr. S.

„Contemplatie en schoonheid” – Welke rol speelt de kunst in het geloofsleven?

Kun je kunst met schoonheid gelijkstellen? Hoe kwam het, dat zuster Plautilla Nelli, O. P. met haar gemeenschap de erfenis van Fra Angelico aanvaardde in het kunst-atelier van zijn convent San Marco? Luisteren we naar de „tekenen des tijds” in de hedendaagse kunst?

Om over deze en andere vragen na te denken, kwam de YSOP (jonge dominicanessen in Europa) met zusters uit Tsjechië, Frankrijk, Duitsland, Hongarije, Ierland, Letland, Nederland, Noorwegen en Slowakije voor de bijeenkomst van dit jaar in Oslo bij elkaar.

Fr. Alain Arnould bleef na zijn lezing ook met de zusters in de recreatie.

te houden. Zr. Dana Benedicta Pawlowicz, kunstenaar en lid van de gemeenschap van Oslo, reflecteerde over de tegenwoordige situatie van de verkondigster en maakte erop attent, hoe zeer de verkondigster, de prediker, ook tegenwoordig nog kunstenaar is.

Naast deze lezingen genoten we van de hartelijke gastvrijheid van de gemeenschap van Oslo, de verrijkende gesprekken onder elkaar en de mogelijkheid om samen te bidden. En er was ook nog tijd voor een bezoek aan het nationale museum.

Professor Gregory Reichberg, filosoof aan het „Peace Research Institute” in Oslo en enthousiast aanhanger van de H. Thomas van Aquino, gaf een overzicht van hoe Thomas in zijn werken de verhouding van schoonheid tot waarheid en het goede laat zien.

Fr. Alain Arnould toonde de school van San Marco in de 15de en 16de eeuw en nodigde daarna met nadruk en aan de hand van verschillende voorbeelden uit, om zich met de hedendaagse kunst bezig

Zr. Agnes Schreck OP

150 jaar dominicanessen in Hongarije

... en iedereen viert mee! We vertellen vaak over bijeenkomsten van dominicanessen op internationaal niveau. Soms zijn het de jongere dominicanessen in Europa, soms de algemene oversten uit de hele wereld. Vrucht van deze bijeenkomsten is, dat de familie samengroeit.

Toen de dominicanessen in Hongarije van 12 tot 15 oktober hun 150-jarig jubileum vierden, kwam er ook een aantal zusters uit andere congregaties de vreugde delen.

In de verschillende onderdelen werd duidelijk, hoe actueel de wens die de zusters het meest na aan het hart ligt, is: een goede opleiding, die hand in hand gaat met de vorming van de persoonlijkheid – een opleiding, die het waagt om gedifferentieerd te blijven in tijden van polemiek en creatief trouw te zijn aan de eigen roeping, ook als er represailles kunnen volgen.

Moge deze congregatie verder groeien en moge de familie van de dominicanen in Europa samen bijdragen aan een inzet met hart, verstand en vreugde voor het gemeenschappelijke in alle verscheidenheid in de ontmoeting met medemensen en voor elkaar instaan.

Zr. H.

Maria Magdalena

Ze groeit op in Magdala, een welvarende handelsplaats aan het meer van Galilea, op 10 km. van Nazareth en 150 km. van Jeruzalem. In Luc. 8 wordt verteld dat Maria Magdalena door Jezus genezen is van 7 boze geesten en dat zij Hem volgt, samen met andere vrouwen. Ze is getuige bij de kruisiging en de graflegging. Als ze op weg gaat om zijn lichaam te balsemen, vindt ze het graf leeg. Ze ziet Jezus als eerste na Zijn opstanding en krijgt de opdracht om naar de broeders te gaan en te getuigen dat Hij leeft. Zo wordt zij aangesteld als apostel. In de 5e eeuw begint men de naam van Maria toe te passen op verschillende verhalen in de Bijbel. Paus Gregorius preekt veelvuldig over haar als de zondares en boetelinge van wie Jezus de zonden vergeeft. Volgens de Bijbel is zij dit niet.

Preken, vooral van pausen, worden veelvuldig gekopieerd en zo wordt zij in de Westerse Kerk de zondares. Men zegt, dat in die tijd „een boetelinge“ voor de kerk minder gevaarlijk is dan een vrouw die op Paasmorgen in de tuin door Christus zelf aangesteld wordt als apostel. Nu is Maria Magdalena apostel der apostelen. Zij is de vrouw die ons vrouwen en mannen de moed geeft om te getuigen van Gods Liefde en Barmhartigheid; daartoe is ieder van ons geroepen.

Zr. D.

Muurschildering van Maria M. geschilderd door kunstenaar Anja Eijgenraam.

Retourtje Bracciano

Als je vanuit het ene land naar het andere verhuist, is er heel wat te regelen. Dat ondervonden ook zuster Elisabeth, Raphael en M. Giovanna, die in maart j. l. van Bracciano/Italië naar Grubbenvorst/Nederland verhuisden.

Zo waren er nog een flink aantal dozen met belangrijke zaken blijven staan.

Alles gesorteerd en klaargemaakt voor het transport door de drie zusters.

Om deze laatste spullen naar Nederland te vervoeren, gingen 3 medezusters op 22 juni om 14 uur op weg om de volgende morgen in Bracciano te arriveren. Na enkele uren verkwikkende slaap, werd de auto ingeladen tot er geen cm² ruimte over was. Na enkele vrienden te hebben ontmoet, vertrok het trio weer op zondagavond om 's maandags alles in Grubbenvorst af te leveren.

Door de verschillende verplichtingen van de zusters-chauffeurs was er niet meer tijd, maar ze ervoeren het voordeel van 's nachts rijden.

Iedereen was voldaan: de „transporters“ omdat ze alles wat er klaar had gestaan (los) in de auto gepakt kregen, de zusters van Grubbenvorst, dat ze veel dingen alsnog kregen en een groot aantal vrienden en kennissen in Bracciano, die zich bijzonder verheugden over alles, wat de voormalige bewoonsters van Bracciano hen hadden geschonken.

Zr. M.

„Wij komen uit het Morgenland ...“

In Duitsland begint het jaar in veel parochies met de „Sternsinger“. Daarbij gaan kinderen, verkled als de drie koningen langs de deuren, zingen een lied en hopen op geld voor een goed doel. Ook uit ons kinderdorp in Bergisch Gladbach waren weer negen kinderen en jongeren van de partij, afgewisseld door drie zusters en onze postulante begeleid. Een vierde zuster had de hele actie in de parochie, met 63 kinderen en meer dan 20 begeleiders in handen.

De „Sternsinger“ van Refrath bij de wegzending op 3 januari.

Deze keer lag het accent op kinderen met een handicap in Peru. Onze kinderen weten precies voor wie ze drie dagen lang door de straten lopen. Voor hen is belangrijk, dat ze andere kinderen, die het moeilijk hebben, kunnen helpen. Minstens even belangrijk zijn echter de mensen, bij wie ze aanbellen. Soms is een oudere tot tranen toe geroerd als de „Sternsinger“ het oude lied aanstemmen – dat maakt veel indruk op onze kinderen.

Bij deze gelegenheid voelen ze zich deel van de parochie St. Johannes Baptist, wat niet onbelangrijk is. Daar werden ze op weg gestuurd en daar vond ook de Sluitingsmis plaats, daar werd middageten gebruikt en het geld geteld. Aan het eind waren ze allemaal heel verbaasd: we hebben meer dan EUR 25.000 opgehaald! Zr. B.

Vrienden zijn goud waard

Verse wafels in de supermarkt: de vrienden van Magdalenhof maken het mogelijk!

Het was alweer zo ver: de plaatselijke supermarkt geurde naar zelfgebakken wafels die bij de ingang vers gebakken werden waardoor dit goed opviel. De „vrienden van Magdalena“ waren weer actief. Geëngageerde mensen, waaronder een medezuster, die ich inzetten om het leven van alledag van de bewoners van het seniorenhuis „Magdalenhof“ mooier te maken. In Magdalenhof wonen onder andere 28 leden van de congregatie: bijna de helft van alle bewoners zijn zusters.

Om geld te krijgen voor activiteiten bakken de „vrienden van Magdalena“ enkele malen per jaar wafels in de twee supermarkten in Haelen. Hoogtepunt is in juli de „open dag“, waar eveneens wafels gebakken, maar ook een vlooiemarkt en een loterij georganiseerd worden.

Met de opbrengst hiervan organiseren de vrienden concerten, lezingen en andere activiteiten in het restaurant van het huis. Er komt regelmatig een kozakkenkoor, er komen kinderen op bezoek, een accordeonspeler nodigt uit tot het zingen van kerstliederen ... Iedereen, die in Magdalenhof woont, is heel blij met deze extraatjes en verheugt zich al op het volgende programmapun. Zr. S.

Sleutel-overdracht

Thorn heeft nieuwe bewoners. Sinds 1 september wordt het huis met terrein gebruikt door een particuliere organisatie, die tot doel heeft om mensen, die om verschillende redenen buiten de maatschappij zijn geraakt, een nieuwe start mogelijk te maken. Soms duurt dat heel lang, zodat enkele cliënten er voor een langere tijd een thuis vinden. Het is dus echt iets in de lijn van Bethanië! Natuurlijk zijn de zusters heel blij, dat op die manier hun werk wordt voortgezet.

Het terrein is sinds de sleutelovergave al helemaal veranderd. Onderdeel van het concept is agrarische activiteit, en naast de mensen leven ook allerlei dieren op het terrein.

Zuster Katharina overhandigt de sleutel van het voormalige generaalt aan mevrouw Wielders.

Na het ondertekenen van het huurverdrag ontving de leidster, mevr. Wielders, de sleutel. Een symbolische daad, die hopelijk deuren opent voor een goede toekomst voor velen.

Zr. S.

bankrekening: 57.89.20.042
IBAN: NL75ABNA0578920042
BIC: ABN ANL 2A
t.n.v. Dominicanessen van Bethanië

Dominicanessen van Bethanië

Zr. Katharina Hemmers OP
Postbus 4050 · NL – 6080 AB Haelen
telefoon: 0031/(0)6-51536286 (Zr. Sara, sekretariaat)
mail: sr.katharina@bethanien-op.org
www.dominicanessenvanbethanie.nl

Recht van bezwaar: wilt u geen post meer van de dominicanessen van Bethanië ontvangen? Bel ons dan op +49 - (0)2204/2002-100 of schrijf naar sr.barbara@bethanien-op.org. Omdat volgens § 23 lid 1 & 2 van de kerkelijke wet voor de bescherming van de persoonsgegevens van religieuze gemeenschappen van pauselijk recht (KDR-06) kunt u op elk gewenst moment tegen de verwerking van uw persoonsgegevens protesteren.

Dominicanessen
van Bethanië

Geloven in toekomst.